

hvis Haandhævelse dog forudsætter den Kundskab til Vernes i saa mange Henseender eendommelige Forhold, som erkjendes hjemme at mangle. Og saalænge Love og Forsætninger bestemmes ikke vilkaarligt, men efter det paa gjældende Folks hele Udvikling og Eiendommelighed, er man ikke berettiget til at forudsætte, at de i den danske Grundlov optagne Retsregler skulde uden Forskjel være anvendelige i de vestindiske Colonier, naar disses indre Tilstande antages at begrunde, eller muligviis at ville begrunde Indbyggernes Udelukkelse fra active Borgerrettigheder.

Det er derfor, saavidt vi skjønne, ikke engang fornødent at gjennemgaae de forskjellige Bemærkninger, hvorpaa Hr. Bahneberg har søgt at støtte sit Forslag. Dette er, saaledes som det foreligger, klarligen uiværksætteligt, og hvorvidt de Grundsetninger, hvorfra det gaar ud, paa anden Maade maatte kunne bringes til Virkelighed, finde vi saameget mindre Anledning til her at undersøge, som Løsningen af de herhen hørende Spørgsmaal, som ovenbemærket, vilde være en Opgave for den fremtidige Lovgivning, støttet paa Colonialraadet, der, valgt af Indvaanerne, baade vil være bekendt med disses Ønsker og kunne give Oplysning om deres Opfyldelse paa hensigtsmæssig Maade.

Til § 6.

Udkastets § 6 har ikke givet Forsamlingen Anledning til nogen Bemærkning; dog burde den vel, eftersom § 7 endnu omhandler Lovgivningsmagtens Udøvelse, og saaledes slutter sig nærmest til §§ 4 og 5 (2 og 3), henføres efter denne som § 5.

Til § 7.

Den i Udkastets § 7 (4) Gouverneuren i særdeles paatrængende Tilfælde indrømmede provisoriske Lovgivningsmyndighed skjønnes nødvendig. Derimod maatte Sens første Passus formeentlig gaae ud. At Gouverneuren som Dyrighedsperson kan lade Kundgjørelser udgaae angaaende Foranstaltninger han maatte træffe til Lovenes Overholdelse, følger af den almindelige Lovgivning, og behøver her ikke at omtales.

Erfaringen i denne Coloni har derhos lært, hvor vigtigt det er, at den Misforstaaelse

forebygges, at i saadanne Gouvernementsplacater indskydte Bestemmelser skulde kunne tillægges Lovskraft. Det er endog af Bigtighed for Gouvernementets Autoritet, at der ingen Leilighed gives til saadanne Collisioner, som tidligere ere fulgte heraf.

Til 2det Afsnit § 8.

Ifølge Udkastets 2det Afsnit § 8 skal Colonialraadet bestaae af 16 folkevalgte Medlemmer samt et Antal af indtil 4 af Kongen udnævnte Medlemmer, hvorhos det tilføies i § 22, at Kongen, efterat Folkevalgene have fundet Sted, tager Bestemmelse, om og i hvilken Udstrækning han vil benytte sin Udnævnelsesret efter § 8.

Hensigten med denne Bestemmelse har uden tvivl været, deels i fornødent Fald at skaffe Colonialraadet en Tilværet i Intelligentis og Dygtighed, deels at styrke Gouvernementet ved at afgive en Modvægt imod Colonialraadets folkevalgte Medlemmer, for det Tilfælde, at disse, eller i alt Fald deres Majoritet, vilde gjøre eenfaldige Interesser gjældende.

Hvad det Første angaaer, da maa det imidlertid forudsættes, at Coloniens Indvaanere, naar de iøvrigt ønske at tilegne sig den paatænkte Institutions Fordele, vilde vide at vælge saadanne Personer af deres Midte til Medlemmer af Colonialraadet, som de ansee fortrinligt skikede til at repræsentere den netop i den Retning, de ansee for den ønskelige, og enhver Tilsetning, hvor agtverdig den end forevrigt maatte være, vil derfor svække Indvaanernes Forventning om Colonialraadet, og følgelig dets Anseelse og Nytte, og hvad det Sidste angaaer, da om end denne Betragtning maatte have nogen Betydning, saafremt Colonialraadet var lovgivende, saa taber den dog al Vægt med Hensyn til en raadgivende Forsamling. I denne gjør ikke Majoriteten Udslaget, men Grundenes Vægt, og det udtalte Raad, det udtrykte Ønske har kun Betydning, forsaavidt det er ublandet.

Under enhver Omstændighed, men i Særdeleshed under smaae Samfundsforhold, er derhos i en saadan Forsamling en kunstig tilveiebragt, og — som naturligviis antages — afhængig Majoritet et Unde, lige trykkende